

ret velhavende Institutioner, og naar vi se, at Kassebeholdningen var ca. 800,000 Kr. ved Udgangen af 1908, ere vi i hvert Fald paa det rene med, at Politikasserne ligge inde med mange flere Penge, end de i Øjeblikket have Brug for. Derfor forekommer det mig, at det Forslag, Regeringen her har fremsat, og som gaar ud paa, at to Trediedele af Kassernes Kapitalformue ved Udgangen af Aaret 1909 skulle gaa ind i Statskassen, er et Forslag, som kommer særdeles betimeligt. Politikasserne have flere Penge, end de have Brug for, Statskassen mangler i allerhøjeste Grad Penge, og Statskassen har i alt Fald efter min Mening al mulig Ret til at inddrage saa meget, den synes, af Politikassernes Indtægter — det vil sige den har moralsk Ret dertil, den juridiske Ret anmoder Regeringen jo om at faa ved dette Lovforslag. Bevægelsen foregaar saaledes i den rigtige Retning, den gaar ud paa at tage Penge fra en Institution, der har for mange af dem, og give dem til Statskassen, der for Øjeblikket har for lidt, bedre tror jeg ikke, at Bevægelsen med Hensyn til Pengenes Anvendelse kan foregaa.

Men der er en anden Omstændighed, der bidrager til, at jeg gerne vil have, at dette lille Lovforslag bliver gennemført. Jeg vil erindre ærede Medlemmer om det Standpunkt, som hele Folketinget indtog i alt Fald en Tid, og som en stor Del af Folketinget indtog i 1905, den Gang vi havde Retsreformen til Behandling, nemlig det Standpunkt, at alle Bøder burde gaa ind i Statskassen, saaledes at man slap fri for at faa Kasser af den Art, som det ærede Medlem fra Holbæk Amts 4de Valgkreds, den nuværende højterede Forsvarsminister (Krabbe), kaldte Interesseskasser. Han fandt, at det var ganske urimeligt, at de Indtægter, der kom ind i Politikasserne, benyttedes til Uddeling som Gratialer til Politibetjente. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) fremsatte en meget, skal vi sige spagfærdig Antydning af, at der maaske var nogle Mennesker, som kunde mene, at naar Politibetjentene fik Gratialer af Politikasserne, kunde de mulig fristes til at sørge for, at Politikasserne bleve fodrede saa stærkt som muligt gennem mange Bøder. Det er jo nu ikke Politibetjentene, der idømme Bøder, og det sagde det ærede Medlem fra Ringkøbing heller ikke, men Politibetjentene kunne dog ved at sørge for mange Rapporter, ved at sørge for at faa tilstrækkelig mange tiltalte, gøre deres i Retning af at fede Politikasserne. Det

er jo ikke ganske hyggeligt at tænke sig, at man skulde gøre Politikassen til en Kasse, der med Tantieme lønnede Politiet eller Retfærdigheden i Forhold til, hvor mange Domme til Bødernes Udredelse man kan skaffe i Løbet af Aaret. Enhver vil nok kunne indse, at en Politibetjent skal være en ualmindelig grundfæstet Mand i Dyd og gode Sæder, dersom han skal være i Stand til at overse den Kendsgerning, at jo flere Bøder der komme ind i Politikassen, desto flere Penge er der i alt Fald i Politikassen, der ere bestemte til at uddeles som Gratialer til Politibetjente. Derfor forekommer det mig, at det var et ganske rigtigt Standpunkt, vi tog ved forrige Behandlinger af Retsreformen, at vi ønskede, at der ikke i Fremtiden skulde findes saadanne Interesseskasser, og at der heller ikke skal findes Kasser, som denne eller hin Politimester eller Embedsmand raader over saaledes, at han kan uddele Beløb, maaske indenfor en vis Begrænsning, men dog til de Folk, han finder bedst egnede til disse Penges Modtagelse. Det blev imidlertid ikke vedtaget. I den endelige Retsreform, der blev gennemført, fik vi ikke fritaget os for disse Interesseskasser. Men naar der nu i dette Øjeblik fra Regeringens Side er stillet et Forslag, der gaar ud paa, at man tager de $\frac{2}{3}$ af de Penge, der i Øjeblikket findes i Formue i Politikasserne, er der sket noget i den Retning. Man har derved formindsket dette Beløb i nogen Grad. Jeg antager nemlig ikke, at Politiet vil være saa ivrigt efter at faa Politikasserne igen fyldte op til 800,000 Kr., at det skulde gøre sig Ulejlighed for hurtigst muligt at faa saa mange Bøder ind i Kasserne, saa de igen bleve fyldte over Randen, saaledes som Forholdet er i Øjeblikket.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) havde nogen Betænkelighed ved at gennemføre dette Forslag, hvis det ikke blev sat i Forbindelse med Spørgsmaalet om den nye Politioordning, der for Øjeblikket foreligger i Landstinget. Jeg kan ikke indse, at det Spørgsmaal, som her foreligger, kan faa nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om den nye Politioordning. Skulde det have nogen Indflydelse paa Forslaget, der ligger oppe i Landstinget, skulde det være derigennem, at man vilde benytte Politikassernes Penge til Lønning af Politiets Embedsmænd, men det vilde jeg betragte som ganske urimeligt, thi saa ere vi igen inde paa Spørgsmaalet om Interesseskasser. Jeg vilde finde det gan-